

6. navadna nedelja B

Najsi jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo. (1 Kor 10,31)

Prvo berilo

3 Mojzes 13,1-2.44-46

Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu ter rekel: "Kadar se na koži kakega človeka pokaže oteklina ali izpuščaj ali pega in iz tega nastane gobavost, naj ga pripeljejo k duhovniku Aronu ali h kateremu od njegovih sinov, duhovnikov. Če je mož gobav, nečist, naj ga duhovnik razglasi za nečistega; bolezen si je nakopal na glavo. Gobavec, ki ima na sebi bolna mesta, naj nosi pretrgana oblačila, naj ima razmršene lase, naj zakriva brado in naj kliče: 'Nečist, nečist!' Vse dni, dokler je bolan, naj prebiva ločeno; zunaj tabora naj bo njegovo bivališče!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 10,31 – 11,1

Bratje in sestre, najsi jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo. Ne bodite v spotiko ne Judom ne Grkom ne Božji Cerkvi. Tako skušam tudi jaz v vseh rečeh ugoditi vsem, pri tem pa ne iščem svoje koristi, ampak to, kar je koristno za mnoge, da bi se rešili. Postanite moji posnemovalci, kakor sem jaz Kristusov.

Evangelij

Marko 1,40-45

Tisti čas je k Jezusu prišel gobavec in ga na kolenih prosil: "Če hočeš, me moreš očistiti." Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: "Hočem, bodi očiščen!" Gobe so takoj izginile in bil je očiščen. Jezus ga je brž s strogimi besedami poslal ven in mu rekel: "Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje." Ko pa je ta šel ven, je začel na vsa usta oznanjati

in pripovedovati, kaj se je zgodilo, tako da Jezus ni mogel več javno v mesto, ampak je bival zunaj na samotnih krajih. In vendar so od vsepovsod prihajali k njemu.

V razmislek

Ko še ni bilo modernih medicinskih diagnostičnih postopkov in modernega zdravljenja, se je lahko družba rešila pred nalezljivo boleznijo zgolj z izolacijo prizadetih, ki so trpeli za gobavostjo ali drugo nalezljivo boleznijo. Gobavost ali sum na drugo nalezljivo bolezen pa ni pomenila samo popolne telesne in socialne izolacije in s tem družbene smrti, temveč tudi najbolj radikalne izključenosti v verskem smislu. Oseba, ki je telesno zbolela je bila po antičnih predstavah oseba, ki je zapadla grehu, kar je pomenilo tudi prekinitev odnosa z Bogom. Izolacija naj bi s tem preprečila tudi to, da bi se ljudje "nalezli greha", ki se je manifestiral zunanji podobi bolnega človeka.

To človeško predstavo o bolezni in način spopadanja z njo izniči Jezus z ozdravitvijo gobavca. V nasprotju s poznanimi običaji se Jezus ne izogiba nečistoče. V srečanju s prizadetim ne pride zgolj do lepih besed temveč tudi do dotika. Tako pride do trikratnega ozdravljenja bolnika – izgube smrtonosne bolezni, sprejetosti v družbo in osvoboditve greha, ki se je manifestiral v bolezni. Torej ni izključitev "gobavih" tista, ki pomaga družbi, da se osvobodi resnične in domnevne nečistoče, temveč njihova vključitev vanjo. Nič in nihče ni samo po sebi nečist, kajti Bog je svoje stvarstvo in vse v njem naredil dobro. Čistoča in nečistoča sta samo nalepki, ki so jih izmislili ljudje. Današnji gobavci nosijo drugačno ime – osamljeni in obubožani bolni in stari ljudje, zanemarjeni otroci, begunci, brezposelni, osebe z duševnimi boleznimi ali osebe v psihično težkih situacijah ali pa tudi (v ožji cerkveni skupnosti) nepriljubljeni teologi, ponovno poročeni ločenci, homoseksualci... Vedno je lažje izločiti ljudi kot negovati ljubeč odnos z njimi. Ne bi smeli pozabiti, da smo konec koncev vsi, odvisno iz katerega vidika gledamo, vedno znova "gobavci". In prav tako ne bi smeli pozabiti, da bomo kot Kristjani ocenjevani predvsem glede na to, kako nam resnično uspe živeti usmiljenje in dobroto in ne samo govoriti o njej.

Samo tisti, ki verjame in izkusi, da je ljubljen, lahko živi srečno življenje in sam posreduje življenjsko upanje. To velja tako za čisto medčloveške odnose kot tudi za naš odnos z Bogom. Kdor živi povezan z Bogom in ve, da je vsak izmed nas enak pred Bogom in da vsakega izmed nas Bog ljubi, ta ne doživi več "gobavosti" in "brezupnosti". On lahko vsakemu izreče zdravilne besede in se vsakega z zdravilnim dotikom dotakne.

To držo po vsej verjetnosti poznamo, lahko pa jo le s težavo živimo in uresničujemo, saj mi sami vedno znova potrebujemo odrešenje. Zaradi tega ostaja prošnja gobavca pomemben del našega življenja: "Jezus, če želiš, se me dotakni in mi reci besedo, ki me bo ozdravila: 'Hočem – bodi čist!'"